

Volem decidir per viure millor!

El context polític, social i econòmic del nostre país es troba immers en unes dinàmiques globals a les quals, davant la crisi climàtica, energètica, productiva i de recursos, no està responent des d'una perspectiva del bé col·lectiu. Al contrari, s'està encaminant cap a la restricció, la criminalització i la persecució de propostes basades en el bé comú i els interessos de les majories per tal d'afavorir els privilegis d'unes minories cada cop més enriquides i que s'embolcallen en un relat de llibertat per fer-nos més pobres i menys lliures. Unes respostes que no plantegen les raons de fons de les desigualtats globals i que estan produint un qüestionament profund dels drets humans i la democràcia, amb un augment exponencial de guerres, desastres naturals, migracions forçades i desmantellament de la protecció social.

En el nostre cas hi hem d'afegir la manca d'un marc polític propi en forma d'Estat per poder decidir en qüestions fonamentals com la feina, l'habitatge, les pensions o la llengua. Una situació que agreuja les condicions de vida de milions de persones que ens veiem afectades per les decisions d'un Estat, l'espanyol, que ha demostrat per mitjà de tot tipus de violència (física, repressiva, judicial o legislativa) que no accepta de cap manera que establim un projecte social, econòmic i cultural propi que ens permeti viure millor.

L'any 2021, La Intersindical posàvem sobre la taula un seguit de qüestions claus per fer avançar aquest país en drets col·lectius. Parlàvem de la importància d'uns serveis públics sòlids, cabdals per cohesionar la societat i desmuntar una extrema dreta que exposa sense vergonya teories medievals per excloure centenars de milers de persones d'uns drets bàsics que ens hem guanyat lluitant. Parlàvem de la sostenibilitat del sistema públic de pensions, davant el fals argument demogràfic per fer-nos treballar més anys per menys import quan del que es tracta és de repartir la riquesa que produïm tots i que va a parar, cada cop, a menys mans. Parlàvem d'un model productiu que posi per davant les necessitats de la majoria i desterrí l'especulació i el rendisme que precaritza salaris i ens expulsa i desnona de barris, viles i ciutats. Parlàvem de l'equiparació de la llengua com a dret social i laboral al nostre país per poder afrontar amb garanties la construcció d'una societat amb igualtat d'oportunitats. I parlàvem de la necessitat de reduir la jornada laboral i adequar el salari mínim al nostre context econòmic i social.

Perquè des de 1919 treballem 8 hores cada dia després d'arrencar-les lluitant a les patronals i ara cal continuar avançant per repartir la feina, la riquesa i viure amb dignitat. Per això reclamem reduir la jornada setmanal a 32 hores amb el mateix salari. Amb el ritme i les adaptacions sectorials que calgui, però com a part integral d'un canvi de paradigma que ens permeti menar cap a un model productiu on posem al centre la vida, la innovació i la recerca i el desenvolupament sostenible d'una economia al servei de tothom.

Perquè un model productiu al servei de les persones vol dir deixar d'especular amb un dret bàsic com ho és l'habitatge, sigui desregulant el mercat o sigui amb lleis que no afronten el problema del lucre privat de grans corporacions i que permeten, a més, fer-nos fora de casa. I vol dir, també, garantir un sistema de pensions públic per mitjà de feines amb salaris dignes i una fiscalitat realment progressiva on qui té més pagui més. Perquè el model econòmic low cost i de feines precàries, on molt pocs guanyen molt i molts perdem molt és un perill per les pensions de tothom.

Perquè el 2021 ja reivindicàvem 1300 EUR mensuals quan el govern de l'Estat continuava decretant uns salaris mínims totalment insuficients, pensats des de Madrid i no des d'aquí. Per això reclamem ara, davant l'empitjorament de les condicions de vida, un Salari Mínim Català de 1425 EUR. Els darrers estudis han demostrat que el poder adquisitiu de treballadors i treballadores és el de 2007 mentre la inflació acumulada s'ha enfilat al 40%.

Però tot això no ens ho deixen decidir. Fa desenes d'anys que reclamem un Marc Social i Laboral Propi i l'han negat contínuament amb la complicitat dels sindicats estatals majoritaris. I quan hem intentat, col·lectivament, exercir el nostre dret d'autodeterminació per poder bastir el nostre marc polític, hem estat testimonis de quina ha estat la resposta de l'Estat espanyol; repressió, presó i exili.

N'estem cansats i cansades de no poder decidir el nostre futur. L'habitatge digne ha esdevingut una mena de luxe i continuem amb propostes de salari mínim per part del govern de l'Estat molt lluny de la realitat on vivim. El transport públic, especialment el de rodalies i regionals i que mou centenars de milers de treballadors i treballadores cada dia, funciona amb mancances molt greus i afecta de manera profunda la nostra vida diària. Tampoc podem incidir en cap element per establir una reducció de la jornada laboral que permeti una implementació satisfactòria a tots els sectors productius del país.

La Intersindical reivindicuem, com hem fet sempre, poder decidir les nostres condicions de vida perquè **volem viure millor**.

Volem decidir un **salari mínim** adequat al nostre context social i econòmic

Volem decidir reduir la **jornada laboral** amb el mateix salari i com l'implementem al nostre país de manera planificada.

Volem decidir polítiques públiques i regulacions estrictes d'un dret bàsic com **l'habitatge** per treure'l de les urpes de l'especulació i posar-lo al servei de la majoria.

Volem una **mobilitat sostenible** i un sistema públic de transport que ens permeti desenvolupar-nos com a persones, que cohesioni el país i que enforteixi l'economia productiva.

Volem decidir un **sistema públic de pensions** per viure la nostra vellesa amb la dignitat i l'autonomia que ens mereixem, en un marc productiu sostenible amb feines i salaris dignes.

Perquè només amb plena sobirania, política i econòmica, i des de l'òptica transformadora del sindicalisme nacional i de classe serem capaços de fer propostes que responguin al nostre context i als reptes que tenim com a país i com a planeta.

La Intersindical

24 de gener de 2025

Països Catalans